

A Magyar Karácsonyról

A Krisztus előtti eredetű ősi magyar karácsonyt mi magyarok honosítottuk meg a Kárpát-medencében. A velünk kapcsolatba került szláv népek mind a magyarból vették át a "karácsony" szót is.

Fehér Mátyás Jenő domonkos rendi történész, később száműzetésben élő író, az általa lefordított 12-13. századi inkvizíciós jegyzőkönyvek alapján jut arra a meggyőződésre, hogy a magyarok őseinek hitvilágában is a legnagyobb ünnep a karácsony volt, már jóval Jézus születése előtt, és ennek az ünnepnek a jellegére a Karácsony szó utal, amely mély hangalakjában a kerecsen(y)sólymot idézi.

Az MTA és az úgynevezett "Akadémiai kiadó"-ja a sólyomröptetés ősi szokását egyszerűen elhallgatják, helyette botránys (és nemzetáruló) módon szláv illetve óorosz jövevényszónak minősítik a karácsonyunkat, hamisan azt bizonygatva, mennyire tudatlan, szokásokat és neveiket is csak másoktól elcsenni képes népség volt a magyar. Ez a történelemhamisítás tudatos és alaposan megtervezett. Az eredményét a mindennapjainkban is látjuk és érezzük...

Hivatalos "nyelvészeink", akik nagy igyekezettel bizonygatják, hogy minden régi szavunkat másoktól vettünk át, a karácsony szót ismeretlen vagy szláv eredetűnek határozzák meg, A Magyar Nyelv Történeti és Etimológiai Szótárából (röviden TESZ, Akadémiai Kiadó 1970) megtudhatjuk, hogy a "karácsony" szó szláv eredetű, a "kerecsen" pedig óorosz, ami ugyanaz. A kerecsennél még ezt olvashatjuk: "a szláv szó hangalakja a kerecsennek, illetőleg a kabócának a hangját utánozza." – tehát alapvetően hangutánzó! Egyébiránt a kabóca (megannyi faj!) és a kerecsen (egyetlen sólyomfaj) hasonlítása is elég röhejes, bár szárnya valóban mindkettőnek van. A Magyar Értelmező Kéziszótár (Akadémiai Kiadó Budapest – 1975, 1985) továbbcsúszolja a TESZ képtelen és tudománytalan szláv–óorosz propagandáját.

Halasy-Nagy Endre szerint "Karácsony" szavunk a "Kara asszony" – 'sötét asszony', fekete asszony – szóösszetételből származik, amely az év legsötétebb napjára utal. A török nyelvekben a "kara" ma is a "sötét" "sivár" jelentésben él.

A téli napforduló őseink életében is jelentős ünnep volt, összegyűltek, magukkal hozva a Nap-madarakat, a fényhozókat, a kerecsensólymokat. A kerecsensólymok nem mások ezen tekintetben, mint a természetfölötti, szent "turul" madár élő képei. A táltosok áldása után röptették föl őket a levegőbe, hogy elhozzák az új fényt. Ezt nevezték "kerecsen(y) ünnep"-nek, amelyet megszállóink (nem kistrészen a német származású, vagyis magyarellenes papok) később betiltottak a táltos-vallással egyetemben. Irtották, ahelyett, hogy megőrizve – Magyar módon befogadva – beolvasztották volna azt, mint jónéhány nemzet kereszténység előtti

örökségét megőrizhette hasonló módon. Mi most egyet tehetünk: föléleszthetjük, azaz újjáteremthetjük, amit kirekesztő fajgyűlölők elvettek tőlünk.

"A Karácsony ünnepe az ősi hitvilág legnagyobb napjai közé tartozott, éppúgy mint a kereszténységénél az ige megtestesülésének... megemlékezése. A sötét középkori táltos perek folyamán sokszor felbukkan a vallató kérdés a pogány magyarság ünnepeire vonatkozólag, sokszor pedig a tanúvallomások egy-egy elejtett mondata világít rá a Karácsony fogalmára... Így vallotta 1245-ben Dala fia Undó perében Rufus segesvári polgár: Krisztus születése ünnepén a régi magyarok a sólyom ünnepét tartják. Obol várjobbágy szavai szerint pedig: Ekkor (Karácsonykor) a sólymokat vadászatra eresztik és sok nép viszi oda madarait, amiket a táltosok megáldanak... Kisszer Mihály szerint: A régihitűek Urunk születése napján tartják a sólyom ünnepét... Ágota özvegy Ithe táltosról vallja a következőket: Amikor Karácsonykor a fiatalság az első új sólymokat felrepteti, szokott énekelni és buzdítani azt ifjúságot, hogy ezeket a dolgokat soha emlékezetéből kiveszni ne hagyja... Boksa táltos védelmére felsorakozott tanúk egyike, egy bizonyos Kozma a következőket mondja: A solymárok ünnepén, amelyet régi nyelven Karácsonynak neveznek..." (Jegyzőkönyv részletek Fehér Máttyás Jenő Középkori magyar inkvizíció című könyvéből.)

Székely sólyomröptetés 2008. Álom havában

Bővebben Szántai Lajos írásaiból...